

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

សម្ភាសន៍ជាមួយ ឡាច តុល ភេទប្រុស អាយុ៦៨ឆ្នាំ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: *យោធា*

ស្រុកកំណើតនៅភូមិរវៃ ឃុំត្រពាំងបូស្សី ស្រុកកំពង់ស្វាយ ខេត្តកំពង់ធំ
រស់នៅភូមិអូររំដួល ឃុំព្រះប្រឡាយ ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តឧត្តរមានជ័យ

ថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣

សម្ភាសន៍ដោយ: ម៉ម សុវណ្ណ

០០:៣៨:២០

២២ទំព័រ

សុវណ្ណ: អ៊ីចឹងខ្ញុំសូមជំរាបសួរ ខ្ញុំសូមណែនាំឲ្យអ៊ីស្កាល់ថា ខ្ញុំឈ្មោះ សុវណ្ណ ជាបុគ្គលិករបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាដែលចង់ក្រងសៀវភៅមួយនេះ ខ្ញុំចង់សួរពីជីវិតរស់នៅរបស់អ៊ីពីមុន មកដល់ពេលបច្ចុប្បន្នវាមានរឿងរ៉ាវយ៉ាងម៉េចខ្លះ ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ឲ្យអ៊ីណែនាំខ្លួន ថាអ៊ីឈ្មោះអីដែរ?

តុល: ឈ្មោះ ឡាច តុល ។

សុវណ្ណ: អីអាយុប៉ុន្មានហើយសព្វថ្ងៃ?

តុល: អាយុ៦៨ឆ្នាំ ។

សុវណ្ណ: អ៊ីមានចាំថា កើតឆ្នាំណាដែរ?

តុល: មិនដឹងជាឆ្នាំណាទេ ។

សុវណ្ណ: អត់ចាំទេ?

តុល: អត់ចាំដឹង ។

សុវណ្ណ: ចឹងសព្វថ្ងៃអ៊ីធ្វើអីកេ?

តុល: អត់មានធ្វើអីទេ ធ្វើកម្មករធ្វើស្រែ ។

សុវណ្ណ: ធ្វើកសិករ?

តុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ក្រៅពីធ្វើស្រែអ៊ីមានធ្វើអីទៀតទេ?

តុល: ធ្វើចម្ការបន្តិចបន្តួច ។

សុវណ្ណ: ចម្ការអីកេ?

តុល: ចម្ការដំឡូង ។

សុវណ្ណ: ដំឡូងភាគច្រើនដាំខែណាដល់ខែណា?

គុល: ដាំខែ៧/ឬខែ៦ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងចាប់ពីខែ៦ ទៅយើងដាំ?
 គុល: បាទ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងខែណាប្រមូលផល?
 គុល: នេះប្រមូលហើយ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងធ្វើស្រែធ្វើពីខែណាដល់ខែណា?
 គុល: ខែ៦ ដែរ ចុងខែ៥ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងមួយឆ្នាំធ្វើស្រែម្តងឬពីរដង?
 គុល: ធ្វើម្តង ។
 សុវណ្ណ: ចឹងមានន័យថា មួយឆ្នាំធ្វើស្រែមួយឆ្នាំធ្វើចម្ការ?
 គុល: អត់ទេ ធ្វើជាមួយគ្នា ។
 សុវណ្ណ: ភូមិនេះគេហៅភូមិអីគេអី?
 គុល: ភូមិអូរដួល ឃុំព្រះប្រឡាយ ។
 សុវណ្ណ: ស្រុកត្រពាំងប្រាសាទ ខេត្តខត្តរមានជ័យ?
 គុល: បាទ ។
 សុវណ្ណ: ក្រុសារអីឈ្មោះអី?
 គុល: អ៊ឹម សុខ ។
 សុវណ្ណ: គាត់ធ្វើអីដែរ?
 គុល: មានអីទេ ។
 សុវណ្ណ: គាត់អាយុប៉ុន្មានដែរ?
 គុល: អាយុ៥៥ឆ្នាំ ។
 សុវណ្ណ: អីការនៅឆ្នាំណា?
 គុល: មិនដឹងការឆ្នាំណាទេ មិនបានចាំ ។
 សុវណ្ណ: អីការពេលនៅតស៊ូនៅនេះឬការមុនតស៊ូ?
 គុល: មុន ។
 សុវណ្ណ: ការមុនសម័យបីឆ្នាំឬនៅក្នុងសម័យបីឆ្នាំ?
 គុល: មុនសម័យបីឆ្នាំក៏ធ្វើមុនសម័យបីឆ្នាំក៏ធ្វើ?
 សុវណ្ណ: ចឹងនិយាយថា អីរៀបការជាមួយអីស្រី?

គុល: ការនេះទើបបានក្រោយទេ ។
 សុវណ្ណ: ឆ្នាំណាអី?
 គុល: ឆ្នាំទៅមួយ ។
 សុវណ្ណ: ការពេលមកតស៊ូនៅនេះ?
 គុល: បាទ ។
 សុវណ្ណ: កាលបង្កើតការនៅលើភ្នំបូបុរះមកក្រោមហើយដឹងថាឆ្នាំណាទេ?
 គុល: ទេ មើលឆ្នាំជូត ។
 សុវណ្ណ: អីអត់អីទេ អីមានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?
 គុល: កូន៥ នាក់ ។
 សុវណ្ណ: ប្រុសប៉ុន្មានស្រីប៉ុន្មាន?
 គុល: ប្រុស៣ស្រី២ ។
 សុវណ្ណ: សព្វថ្ងៃកូនមានក្រសួរហើយអស់ឬនៅ?
 គុល: នៅ ។
 សុវណ្ណ: កូនបងអាយុប៉ុន្មានហើយឥឡូវ?
 គុល: អាបងបង្អស់នោះច្រើនហើយ ។
 សុវណ្ណ: អាយុប៉ុន្មាន?
 គុល: អាយុ៤៧ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងកូនពៅ?
 គុល: កូនពៅអាតូចនេះអាយុបាន៤ឆ្នាំ អាមុនមេមុន អាក្រោយនៅទាំងអស់ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងអីមានក្រសួរពីរង្វង់?
 គុល: មានបីង្វង់ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងអីស្រី ឈ្មោះ សុខ នេះកាត់ក្រសួរទី៣?
 គុល: ទីបី ក្រោយគេបំផុត ក្រសួរមុនការតាំងឆ្នាំ៧៦ នោះឆ្នាំ១៩៧៦ ។
 សុវណ្ណ: ម៉េចបានជាមិននៅជុំគ្នាចឹង?
 គុល: ស្លាប់ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងក្រោយមកទៀត?
 គុល: ស្លាប់ដូចគ្នាដែរ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងអីស្រីដែលការឆ្នាំ៧៦ បង្កើតកាត់ស្លាប់ឆ្នាំណា?

គុល: ស្លាប់ឆ្នាំ៨៣ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងទី២ ?
 គុល: ទី២ ស្លាប់ឆ្នាំ៩៧ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងអីស្រីទី១ស្លាប់ដោយសារអីកេ ?
 គុល: ឈឺ រលេង ។
 សុវណ្ណ: ចឹងអីស្រីទី២ ?
 គុល: ទី២ គ្រុនចាញ់ ។
 សុវណ្ណ: អីមានបងប្អូនបង្កើតប៉ុន្មាននាក់ ?
 គុល: ច្រើនដែរ មាន៧នាក់ ។
 សុវណ្ណ: មានប្រុសប៉ុន្មានស្រីប៉ុន្មាន ?
 គុល: ប្រុស៦ស្រី១ ។
 សុវណ្ណ: អីកូនទីប៉ុន្មាន ?
 គុល: កូនទី៤ ។
 សុវណ្ណ: អីមានស្រុកកំណើតនៅណាដែរ ?
 គុល: នៅកំពង់ធំ ។
 សុវណ្ណ: នៅភូមិអីកេ ?
 គុល: ភូមិវៃ ឃុំត្រពាំងបុស្សី ស្រុកកំពង់ស្វាយ ខេត្តកំពង់ធំ ។
 សុវណ្ណ: អីឈប់រៀនត្រឹមថ្នាក់ទីប៉ុន្មានកាលហ្នឹង ?
 គុល: ថ្នាក់ទី១នៅវត្ត កាលហ្នឹងមានសាលាណា ។
 សុវណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងមិនទាន់សាលាទេ ក្នុងភូមិអី ?
 គុល: គ្មានទេ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងពេលរៀន រៀនយ៉ាងម៉េច ?
 គុល: រៀននៅវត្ត ។
 សុវណ្ណ: អ្នកណាជាអ្នកបង្រៀននៅក្នុងវត្ត ?
 គុល: លោក ។
 សុវណ្ណ: លោក គាត់បង្រៀនអីខ្លះ ?
 គុល: លោកបង្រៀន « ក ខ » កាលនោះ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងរៀនជាមួយលោកបានប៉ុន្មានឆ្នាំ ?

គុល: រៀនបានត្រឹម៦ខែ ។

សុវណ្ណ: ម៉េចបានរៀនបានតិចបីឆ័រ?

គុល: នៅធ្វើទារហន មកធ្វើទារហន១២ខែនៅខេត្តសៀមរាប នៅបន្ទាយស្រី ។

សុវណ្ណ: បីឆ័រអីកាលហ្នឹងអីចូលរួមឆ្នាំណា ចូលរួមធ្វើបដិវត្ត?

គុល: ទេ កាលធ្វើបដិវត្តកាលឆ្នាំ៧០ គត់ ។

សុវណ្ណ: បីឆ័រឆ្នាំ៧០ ចូលបដិវត្ត?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: បន្ទាប់រដ្ឋប្រហារភ្នំមុនរដ្ឋប្រហារ?

គុល: រដ្ឋប្រហារហើយចូលភ្នំមុន ។

សុវណ្ណ: បីឆ័រមានមូលហេតុអី បានជាអីចូលបដិវត្ត?

គុល: គេចេះតែតាមបងតាមប្អូនទៅ ។

សុវណ្ណ: បីឆ័របងប្អូនអីចូលបដិវត្តមុន ហើយក្រោយមកនាំអីចូល?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: បីឆ័រមុនចូលអីមានចិត្តយ៉ាងម៉េចទៅ មុនចូលរួមជាមួយគេ?

គុល: នេះគិតថា ការតស៊ូដើម្បីរំដោះជាតិ ។

សុវណ្ណ: មានចិត្តអីផ្សេងទៀតទេ?

គុល: អត់មានចិត្តអីផ្សេងទៀតទេ ដល់ពេលចូលទៅមានបាតុភាពរឿងស៊ីបបរអីក៏ចេញវិញទៅ បានមកចូលទ័ពខាងរណសិរ្ស ។

សុវណ្ណ: អីចូលទ័ពកាលហ្នឹងគេនាំទៅណា?

គុល: មកនៅខាងព្រះវិហារនេះ ។

សុវណ្ណ: ខ្ញុំចង់និយាយថា ឆ្នាំ៧០ ?

គុល: ឆ្នាំ៧០ វាយនៅខាងកំពង់ធំ ។

សុវណ្ណ: អីចូលទ័ពហ្នឹងចូលទៅក្នុងព្រៃ?

គុល: បាទ! នៅក្នុងព្រៃ ។

សុវណ្ណ: បីឆ័រព្រៃហ្នឹងនៅក្នុងខេត្តកំពង់ធំដែរ?

គុល: នៅខេត្តកំពង់ធំ ។

សុវណ្ណ: បីឆ័រនៅស្រុកដដែលឬមួយស្រុកផ្សេង?

គុល: ស្រុកផ្សេង ។

សុវណ្ណៈ ស្រុកផ្សេងស្រុកណាកាលហ្នឹង?

គុលៈ នៅកំពង់ឈើទាល ឈរនៅកំពង់ឈើទាល ។

សុវណ្ណៈ ចឹងកាលចូលធ្វើអីខ្លះកាលហ្នឹង?

គុលៈ ធ្វើទី៣ ។

សុវណ្ណៈ ទី៣ហ្នឹងគេឲ្យយើងធ្វើអីខ្លះ មុនយើងធ្វើទី៣ហ្នឹង?

គុលៈ អត់មានអីទេ គិតពីរឿងហត់តែម្តង ។

សុវណ្ណៈ យើងហត់ប៉ុន្មានខែកាលហ្នឹង?

គុលៈ ហត់មិនបាន១០ ថ្ងៃដង ។

សុវណ្ណៈ ហើយចូលហ្នឹងបងប្អូនជាអ្នកនាំចូលទេ?

គុលៈ បាទ! មានពីណាចូលដោយចិត្តឯងនោះ បងប្អូនគេចូលហើយចូលនៅកំពង់ធំហ្នឹងនៅស្រុកសន្ទុក ។

សុវណ្ណៈ ចឹងពេលចូលនៅស្រុកសន្ទុក ពេលប្រចាំការនៅកំពង់ឈើទាល?

គុលៈ បាទ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងនៅកំពង់ឈើទាលឡើងមកវាយឬឡើងមកធ្វើអីគេ?

គុលៈ ឡើងមកវាយ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងឡើងមកវាយនៅកំពង់ឈើទាលទេ?

គុលៈ បាទ ។

សុវណ្ណៈ តែយើងឈរជើងដំបូងនៅភ្នំសន្ទុកទេ?

គុលៈ នៅភ្នំសន្ទុក ។

សុវណ្ណៈ ហើយពីណាគេគ្រប់គ្រងអីកាលហ្នឹង?

គុលៈ គណនាទេ ភ្លេចហើយ ។

សុវណ្ណៈ កាលឡើងវាយនៅកំពង់ធំហ្នឹង អ្នកគ្រប់គ្រងទី៣នៅហ្នឹង?

គុលៈ គណនាទេ ភ្លេចហើយ គាត់ស្លាប់មុនខ្ញុំទៀត ។

សុវណ្ណៈ ចឹងកាលហ្នឹងចូលកងពលណាអី?

គុលៈ កាលនោះមិនទាន់រៀបកងពលដងទេ ។

សុវណ្ណៈ មិនទាន់រៀបទេ?

គុលៈ បាទ ។

សុវណ្ណៈ គ្រាន់យើងរៀបជាកម្លាំងៗ ឲ្យមាន?

គុល: គ្រាន់យើងរៀបជាកងកម្មវិធីមាន១០ នាក់មាន១២ នាក់ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងក្នុងមួយកងអីមានភ្នំប៉ូន្នាននាក់?
 គុល: មាន១២នាក់ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងអារ៉ុយអីយើងបានមកពីណាអី?
 គុល: មិនបានមកពីណាយកពីនេះទៅថាបានមកពីមិន យកពីថៃគេអ្នកនាំទៅ ។
 សុវណ្ណ: អត់ទេ ខ្ញុំចង់និយាយថា ពេលវាយនៅកំពង់ធំ?
 គុល: អានោះមិនដឹងជាគេយកពីណាគេឲ្យតែម្តង គេបំពាក់ឲ្យបណ្តោយ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងគេមានបង្ហាត់បង្រៀនទ័ពត្រឹមត្រូវឲ្យយើងទេ?
 គុល: រៀន ។
 សុវណ្ណ: រៀនដែរ?
 គុល: បាទ! រៀន ។
 សុវណ្ណ: ចឹងមានរៀនទ្រឹស្តីខ្លះទេ?
 គុល: ទ្រឹស្តីគ្មានទេ ។
 សុវណ្ណ: រៀនហ្នឹងយើងរៀនយ៉ាងម៉េចខ្លះ?
 គុល: រៀនក្បាច់កុនគ្រាបលូនណា ។
 សុវណ្ណ: គឺរឺងទេ ពេលហ្នឹង?
 គុល: គឺរឺងណាស់ មិនបានទេ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងក្រៅពីអីមានបងប្អូនណាផ្សេងទៀតដែលចូលរួម កាលចូលធ្វើទ័ពដំបូង?
 គុល: មានសព្វថ្ងៃគេចូលទៅនៅខាងរដ្ឋាភិបាលហើយ ។
 សុវណ្ណ: តែខ្ញុំចង់និយាយពីមុន បងប្អូនចូលហ្នឹង ក្រៅពីអីមានពីណាផ្សេងទៀត?
 គុល: ប្អូនខ្ញុំមួយទៀត ហើយអាមួយបងនៅស្វាយជ្រំសព្វថ្ងៃ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងមានពីរ?
 គុល: មានបីនាក់ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងបីនាក់ទាំងអី?
 គុល: បាទ! ឈ្មោះ យីន មានបីនាក់ ។
 សុវណ្ណ: អីកូនទី៤ ចឹងកូនបង?
 គុល: បងបង្កាស់ ។
 សុវណ្ណ: បងបង្កាស់មួយ?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: បន្ទាប់មកទៀត?

គុល: បន្ទាប់មកទៀត អាពេមួយទី៥ ។

សុវណ្ណ: ពេ ទី៥ ?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: បន្ទាប់មកទៀត?

គុល: បាត់មួយ ។

សុវណ្ណ: ចឹងបងប្អូនទាំងអស់៤ នាក់ដែលចូលទ័ពហ្នឹង?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងចូលហ្នឹងគេមានមកដឹកនាំយើងត្រឹមត្រូវទេមកចូលហ្នឹង?

គុល: បាទ! ត្រឹមត្រូវ មេឈ្មោះអីនៅចុងមាត់ គាត់មកនាំទៅ

សុវណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងមានខាងជំនាញការរៀនណាមកជួយបង្ហាត់បង្រៀនយើងទេ?

គុល: កាលពីខ្ញុំចេញពីនេះទៅ ចូលរៀនណាមដែរ ។

សុវណ្ណ: ចឹងកាលចូលទ័ពដំបូងមានទ័ពរៀនណាមមកទេ មានដែលបានជួបទេ?

គុល: អត់ទេ ។

សុវណ្ណ: ចឹងសុទ្ធតែខ្មែរជាអ្នកបង្រៀនទៅ?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងពេលហ្នឹងគេឲ្យអីទៅសមរម្យណាដំបូង ពេលឡើងទៅវាយ?

គុល: នៅកំពង់ធំហ្នឹងដែរ ។

សុវណ្ណ: នៅកំពង់ធំតែទៅវាយខាងណា?

គុល: វាយមកខាងកំពង់កោ នៅកំពង់ធំ ។

សុវណ្ណ: ចឹងកំពង់កោ ហ្នឹងជាកូមិឬជាស្តី?

គុល: ជាឃុំ ។

សុវណ្ណ: ឃុំកំពង់កោហ្នឹងមកវាយខាងស្រុកណា?

គុល: ស្រុកកំពង់ស្វាយដែរ ។

សុវណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងឡើងវាយជាមួយខាងណា?

គុល: វាយជាមួយពួករដ្ឋកម្ពុជា ។

សុវណ្ណ: ខាងលំនំ នល់?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងឆ្នាំណាយើងមកវាយជាមួយខាងលន់ លន់?

គុល: ខ្ញុំវាយឆ្នាំ៧៣ ។

សុវណ្ណ: ចឹងមានទៅវាយខាងណាទៀត?

គុល: វាយច្រើនណាស់ ។

សុវណ្ណ: ចឹងកំពង់ឈើទាលនោះ?

គុល: កំពង់ឈើទាលក្រាន់ជាកន្លែងទីតាំងទេ បានមកវាយខាងទួលក្រើល ។

សុវណ្ណ: ពេលចូលនៅភ្នំសន្តុកទេ ពេលក្រោយមកដូច្នោះទីតាំងនៅកំពង់ឈើទាល ហើយក្រោយមក ឡើងវាយនៅកំពង់ស្វាយហើយមានខាងណាទៀត?

គុល: កំពង់កោ ។

សុវណ្ណ: កំពង់កោហ្នឹង ខាងស្រុកកំពង់ស្វាយហើយ?

គុល: កំពង់ស្វាយហើយមកវាយនៅខាងស្រុកប្រាសាទបល្ល័ង្ក ស្រុកស្មោង ។

សុវណ្ណ: ចឹងមានវាយខាងណាទៀត?

គុល: មិនដឹងខាងណាទេ ពេលវាយខ្លាំងមានតែស្រុកប្រាសាទបល្ល័ង្កនិងស្រុកស្មោងទេ ។

សុវណ្ណ: ចឹងពេលឡើងវាយម្តងៗ អ៊ីចឹងអារម្មណ៍យ៉ាងម៉េចដែលពេលហ្នឹង?

គុល: មានអារម្មណ៍ខ្លាចស្លាប់ដែរ ។

សុវណ្ណ: ចឹងមានអារម្មណ៍ខ្លាចស្លាប់ចឹងយើងអត់មានអារម្មណ៍គិតថាវត់ចោលជួរអីទេ?

គុល: នឹកឃើញការតស៊ូបើយើងវត់ចោលវាមិនកើត ។

សុវណ្ណ: ម៉េចចឹងអី?

គុល: អាហ្នឹង ចិត្តវាផ្តោតទៅហើយ ។

សុវណ្ណ: ចឹងពេលយើងចូលទ័ពហ្នឹងយើងមានបានទៅលេងឪពុកម្តាយទេ?

គុល: អត់មានបានទៅលេងទេ ទាល់ចប់ត្រូវវប្បស បានខ្ញុំបានទៅតែម្តង ។

សុវណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងយើងទៅលេងមិនបាន?

គុល: ចុះបើគេគឺរឹងខ្លាំង មកនៅតែព្រៃបានអីនឹងទៅ ។

សុវណ្ណ: គេថាយ៉ាងម៉េចអីកាលហ្នឹង?

គុល: គេថាទៅយ៉ាងម៉េចកើត បើចូលហើយ មិនអាចដើរចោលជួរបានទេ ។

សុវណ្ណ: ចឹងយើងមានបានដឹងដំណឹងសុខទុក្ខគ្រួសារអីយ៉ាងម៉េចដែរ?

គុល: វាទៅវេទនាហ្នឹងឯង ធ្វើបាបគ្នាឲ្យហូបបបរ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងក្រោយមកអីមានទៅណាទៀត?

គុលៈ ខ្ញុំចូលទៅលន់ នល់ វិញ?

សុវណ្ណៈ ខ្ញុំចង់និយាយថា ចុះអីថា មកខាងសៀមរាបនោះ?

គុលៈ ហ្នឹងចូលតាំងពីដំបូង ខ្ញុំអាយុប៉ុន្មាន១៨ម្ល៉េះ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងបានន័យថា បន្ទាប់ពីចូលជាមួយខ្មែរក្រហមហើយអីមកចូលខាង លន់ នល់ វិញ?

គុលៈ បាទ ។

សុវណ្ណៈ ចូលទាហាន លន់ នល់?

គុលៈ ចូលទាហាន លន់ នល់ វិញ ។

សុវណ្ណៈ ម៉េច បានជាអីមកចូលទាហាន លន់ នល់ វិញ?

គុលៈ គេធ្វើបាបពេក មើលទៅបងប្អូនហូបរហេមរហាមពេក ក៏ចូលតស៊ូក្នុងព្រៃនាំបងប្អូនគេខាង ស្រុកកំពង់ស្វាយចូល៣០០ ទៅ៤០០ នាក់ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងកាលហ្នឹងអីចូលទាហានដំបូង អាយុប៉ុន្មាន កាលចូលជាមួយខ្មែរក្រហមដំបូង?

គុលៈ ចូលជាមួយខ្មែរក្រហមអាយុ៣៨ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងកាលចូលដំបូង៣៨?

គុលៈ បាទ ។

សុវណ្ណៈ កាលហ្នឹងអត់ទាន់មានក្រសារទេ?

គុលៈ មានហើយ មានកូនមួយកូនពីរហើយ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងយល់ឃើញយ៉ាងម៉េចបានត្រឡប់ចូលទៅខាង?

គុលៈ កាលហ្នឹងនឹកឃើញគេរំដោះជាតិចេះតែទៅនឹងគេណា គេនាំហើយ កាលនោះអី សាវុធ អ្នកនាំទៅ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងចូលជាមួយទាហាន លន់ នល់ វិញនៅឆ្នាំណា?

គុលៈ ចូលឆ្នាំ៧៣អូរឆ្នាំ៧៤ ចុង៧៤ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងចុង៧៤បកមកចូលខាង លន់ នល់ វិញ?

គុលៈ បាទ! វាយរួចបានគេសុំទោសរួចបានចូល ឃើញបងប្អូនហូបរហេមរហាមពេក ។

សុវណ្ណៈ ចឹងយើងពិភាក្សាជាមួយបងប្អូនយើងជាមួយក្រុមយើងមកចូលជាមួយលន់ នល់ វិញ?

គុលៈ ចូលគ្នា៨នាក់ទេ កាលហ្នឹង ចូលមេៗទាំងអស់ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងបន្ទាប់ពីចូលជាមួយ លន់ នល់ ហើយធ្វើយ៉ាងម៉េចទៀត?

គុល: ចូលមកវាយមកតាមព្រៃភ្នំហ្នឹងឯង មកវាយតាមនេះ វាយខ្មែរក្រហម ជាមួយយួនអីនេះ ឯង ។

សុវណ្ណ: អាហ្នឹងដូចជាឆ្នាំ៧៧៧ទេ?

គុល: បាទ! ចេញមកចប់ លន់ នល់ ហើយយួន វាយខ្មែរក្រហម ៧៧ខ្ញុំចេញមក ។

សុវណ្ណ: ចឹងខ្ញុំចង់សួរអីពីឆ្នាំ៧០ដល់៧៥សិនអី?

គុល: អាហ្នឹងខ្ញុំចេញពី លន់ នល់ វិញ បាទខ្ញុំចូលនោះ ចប់ លន់ នល់ ហើយ ។

សុវណ្ណ: ចឹងអីនៅធ្វើជាមួយខ្មែរក្រហមរហូតត្រូវទេ រហូតឡើងទៅវាយខាងកំពង់ស្វាយ វាយខាង បល័ណ្ណខាងស្រុកស្មោងអី?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងពេលខ្មែរក្រហមគ្រប់គ្រងប្រទេសឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹង អីទៅធ្វើអីវិញ?

គុល: ហ្នឹងមកធ្វើខ្មែរក្រហមវិញ ធ្វើប៉ុន្មាននៅសំរោងចុងកាល ។

សុវណ្ណ: ចេះអីកុំអាល ព្រោះខ្មែរក្រហមគេគ្រប់គ្រងប្រទេសពី៧៥ដល់៧៧អី?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ខ្ញុំចង់និយាយថាពីឆ្នាំ៧០ដល់ខ្លះឆ្នាំ៧៤-៧៥ អីនៅធ្វើទាហានទេ?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងពេលខ្មែរក្រហមគ្រប់គ្រងប្រទេសឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹងអីធ្វើអីវិញ?

គុល: ខ្ញុំចូលមកខ្មែរក្រហមវិញ ។

សុវណ្ណ: ចឹងចូលខ្មែរក្រហមគេឲ្យអីធ្វើអីគេ សម័យបីឆ្នាំ?

គុល: ធ្វើទាហាន ។

សុវណ្ណ: ចឹងធ្វើទាហានកាលហ្នឹងគេរៀបចេញជាកងពលអីនៅ?

គុល: កងពលហើយ ។

សុវណ្ណ: កាលហ្នឹងអីនៅក្នុងកងពលណា សម័យ៧៥ហ្នឹង សម័យបីឆ្នាំ?

គុល: ភ្លេចបាត់ហើយ ក្រោយមកបាទសាស្ត្រាន នេះ ខ្ញុំភ្លេចបាត់ហើយ ។

សុវណ្ណ: ចឹងសម័យបីឆ្នាំហ្នឹង ឆ្នាំ៧៥ យើងធ្វើនៅខាងណាអី?

គុល: ធ្វើខាងប៉ុល ពត នេះ ។

សុវណ្ណ: ធ្វើខាងប៉ុល ពត តែគេឲ្យយើងទៅយរជើងនៅណា?

គុល: ដូចនិយាយមិញហ្នឹងនៅខាងកំពង់ឈើទាល ។

សុវណ្ណ: ចឹងធ្វើទាហានខ្មែរក្រហមនៅខាងកំពង់ឈើទាលទេ?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងក្រោយមកធ្វើអីទៀត?

គុល: អត់មានធ្វើអីទេ ។

សុវណ្ណ: ចឹងអីនៅតែកំពង់ធំអត់មានទៅណាទៅណាទេ?

គុល: ជ្រាសមកខាងពិចទ្ធលក្រើលនេះ ។

សុវណ្ណ: ជ្រាសមកខាងណាអីកាលហ្នឹង?

គុល: ពិចទ្ធលក្រើល ពិចទ្ធលក្រើលយើងខាងស្រុកស្មោងនេះ ខាងប្រាសាទបល័ត្ត ។

សុវណ្ណ: ចឹងមានអីទៀត?

គុល: មានអីទៀតធ្វើទាហានហ្នឹង ។

សុវណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងធ្វើទាហានគេអត់មានបញ្ជូនអីទៅខាងព្រំដែនអីទេ ដូចជាខាងរតនគិរី?

គុល: អត់ទេ អត់ដែលទៅទេ ។

សុវណ្ណ: ចឹងខាងព្រះវិហារអី?

គុល: បើព្រះវិហារមក ។

សុវណ្ណ: ខ្ញុំចង់និយាយថា កាលជំនាន់ប៊ុនរ៉ានី?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងគេបញ្ជូនអីមកខាងព្រះវិហារ?

គុល: បាទ! មកយកឥវ៉ាន់ហើយត្រឡប់ទៅវិញ មកទទួលគេអ្នកចុះពីលើទៅហ្នឹង ។

សុវណ្ណ: យើងអត់និយាយ៧៧ទេ កុំអាល?

គុល: អត់៧៧ទេ ដែលជញ្ជូនគ្រាប់ទៅឲ្យណា មកទទួលគេត្រឹមស្រុកសំបូរណ៍ ។

សុវណ្ណ: ចឹងពេលរៀនណាមួយចូលមកអីធ្វើអីវិញ?

គុល: ខ្ញុំឈប់ហើយ ខ្ញុំសម្រាក ទើបចូលក្រោយទៀត ។

សុវណ្ណ: ពេលយូនវាយចូលមកឆ្នាំ៧៧ កាលហ្នឹងអីរត់ទៅណា?

គុល: ខ្ញុំនៅកំពង់ធំ ខ្ញុំនៅទីក្រុងតែម្តង ។

សុវណ្ណ: ចឹងនៅកំពង់ធំទេ?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងអត់មានរត់ទៅណាទេ?

គុល: អត់ ។

សុវណ្ណ: ម៉េចបានជាអត់រត់ចឹង ព្រោះយើងទ័ពខាងខ្មែរក្រហម?

គុល: ហ្នឹងហើយខាងខ្មែរក្រហម ។
 សុវណ្ណ: ចឹងពេលគេចូលមកមានចាប់អីទេ?
 គុល: អត់មានចាប់ទេ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងគេថា យ៉ាងម៉េច?
 គុល: អត់មានថាម៉េចទេ ។
 សុវណ្ណ: បើយើងខាងទ័ពខ្មែរក្រហម អត់មានទៅណាទេ?
 គុល: បាទ! ខ្ញុំនៅប្រធានកុម្មុយនិស្តរ៉ាត់លេខ៧កំពង់ធំ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងអីមកនៅនេះឆ្នាំណា?
 គុល: មកឆ្នាំ៨៥ ។
 សុវណ្ណ: មូលហេតុអីបានជាអីមកហ្នឹង?
 គុល: អីនោះវាមិនមានដីស្រែ គេដកយកអស់ ។
 សុវណ្ណ: ឆ្នាំ៨៥ នៅនេះគេនៅតស៊ូនៅឡើយតើ?
 គុល: បាទ! នៅតស៊ូ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងអីមកចូលជាមួយខ្មែរក្រហម?
 គុល: ចូលខ្មែរក្រហម ។
 សុវណ្ណ: មកចូលឆ្នាំ៨៥ ម្តងទៀត?
 គុល: បាទ ។
 សុវណ្ណ: មូលហេតុអីបានអីចូលជាមួយខ្មែរក្រហម?
 គុល: ចេះចូលវានឹកការឈឺចាប់ ។
 សុវណ្ណ: ឈឺចាប់យ៉ាងម៉េចអីកាលហ្នឹង?
 គុល: វាដេញខ្មែរក្រហមចេញ វាបង្កតំបុយបង្កតំទឹកសម្លាប់បងប្អូនច្រើនពេក ។
 សុវណ្ណ: ខាងណា?
 គុល: ខាងខ្មែរក្រហមហ្នឹង ។
 សុវណ្ណ: អាក?
 គុល: កាលនោះខ្មែរយើងមិនដេញខ្មែរក្រហម ។
 សុវណ្ណ: ខ្មែរយើងដេញខ្មែរក្រហមម៉េចខ្ញុំអត់យល់អី?
 គុល: កាលនោះមិនតាស្រាប់គេយកកាត់ទោសនោះ ។
 សុវណ្ណ: តាខ្មុច?

គុល: តាខុប ។

សុវណ្ណ: តាម៉ក?

គុល: តាម៉ក បំបែកសំបុកតាម៉ក ។

សុវណ្ណ: ចេះអីខាងទាហានយួនចូលមកនៅឆ្នាំ៧៧៧ កាលហ្នឹងអីអត់មានរត់ទៅណាទេ?

គុល: អត់ទេ ខ្ញុំនៅកំពង់ធំនោះ ។

សុវណ្ណ: មូលហេតុអីបានជាអីមិនរត់ចឹង ព្រោះថាយើងទ័ពខាងខ្មែរក្រហមយើងត្រូវតែរត់ទៅនេះទៅនោះហើយ?

គុល: ខ្ញុំអត់រត់ទេ ខ្ញុំទម្លាក់ចោលនៅកំពង់ធំបណ្តោយ ។

សុវណ្ណ: ចឹងក្រោយមកឆ្នាំ៨៥ អីមកនេះ?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ដោយសារមូលហេតុអីអីមកនេះ?

គុល: ខ្ញុំចេះតែមកនៅទៅ ចូលទ័ពទៅមកសុំដីគេនៅចាប់ដីទៅ ។

សុវណ្ណ: ដោយសារនៅនោះយ៉ាងម៉េចបានជាមកនេះ?

គុល: វាអត់មានដីអី ។

សុវណ្ណ: ចឹងខ្ញុំសុំបកក្រោយបន្តិច អំឡុងមុនពី៧៧៧ដល់៨៥ អីធ្វើអីខ្លះ កាលនៅកំពង់ធំហ្នឹង?

គុល: ខ្ញុំធ្វើប្រធានភូមិ ។

សុវណ្ណ: ចឹងកាលហ្នឹងខាងខ្មែរក្រហមមានចុះទៅយោសនា ទៅអូសទាញប្រជាជននៅកំពង់ធំដើម្បីឲ្យមកចូលខាងគេ?

គុល: អត់មានទេ ទៅមិនដល់ទេ ។

សុវណ្ណ: ទៅអត់ដល់ទេ នៅកំពង់ធំហ្នឹង?

គុល: បាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងអីមានធ្វើម៉េចយើងដឹងដំណឹងថា នៅនេះយើងអាចមានដីអីនៅបាន?

គុល: បួនខ្ញុំធ្វើប្រធានឃុំនៅហ្នឹង ខាងធ្វើដូរនេះ មកធ្វើដូរដំបូង ។

សុវណ្ណ: ចឹងអីអត់មានភ្នាក់ងារទាក់ទងខាងនេះសិនទេ?

គុល: អត់ទេ ទទេតែម្តង ។

សុវណ្ណ: ចឹងឆ្នាំ៨៥ អីមកនៅម៉ូណា មកដំបូងមកនៅខាងណា?

គុល: មកនៅខាងត្រពាំងប្រាសាទ ។

សុវណ្ណ: ចឹងអត់មានឡើងទៅលើភ្នំនិងគេទេ?

គុល: អត់ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងមកដល់មកនៅក្រោមនេះទេ?
 គុល: នៅក្រោម ។
 សុវណ្ណ: នៅខាងត្រពាំងប្រាសាទ?
 គុល: មកត្រពាំងប្រាសាទ មកនៅខាងទំនប់ដាច់ ។
 សុវណ្ណ: មកដល់យើងចូលជាមួយកងពលណាកាលហ្នឹង?
 គុល: កងពលភាហ្យឺន ហ្នឹងឯង ។
 សុវណ្ណ: ភាហ្យឺន ៦១២ហ្នឹង ចឹងចូលកងពលគេចាត់ចែងឲ្យធ្វើអីខ្លះ?
 គុល: អត់មានធ្វើទេ ខ្ញុំអនុក្រមគេ ។
 សុវណ្ណ: អនុក្រមធ្វើអីខ្លះការងារប្រចាំថ្ងៃយើង?
 គុល: ឯតំមានធ្វើការអីទេ កាលនោះនៅដេកស៊ី ។
 សុវណ្ណ: ចឹងរបបគេបើកឲ្យយើងយ៉ាងម៉េចខ្លះ?
 គុល: បើកម៉ាសេរី ។
 សុវណ្ណ: ម៉ាសេរីយ៉ាងម៉េច?
 គុល: ទាំងសារុង បីចេង អង្ករ ត្រីខ បើកតាមចិត្តកាលនោះ វាអត់មានខ្លះ ។
 សុវណ្ណ: គេបើករបបរបៀបយ៉ាងម៉េចឲ្យយើង?
 គុល: បើអង្ករមួយបេ មួយខែហូបមិនអស់ដឹង ។
 សុវណ្ណ: ចឹងមួយខែបើកម្តងប្តីប្តីនានាអាទិត្យបើកម្តង?
 គុល: មួយខែបើកៗ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងក្រៅពីអង្ករមានបើកអីផ្សេងទៀតទេ?
 គុល: មានបើកគេ ខោអាវ សារុង ។
 សុវណ្ណ: ចឹងយើងមកនៅហ្នឹង យើងអាចទាក់ទងជាមួយបងប្អូនឪពុកម្តាយបានទេ?
 គុល: បាន ។
 សុវណ្ណ: យើងទាក់ទងតាមណា?
 គុល: ទៅតាមនេះគេអ្នកនាំទៅចេះតែបាន គេអ្នកចុះទៅ ។
 សុវណ្ណ: គេចុះទៅធ្វើអីគេ?
 គុល: ចុះគេទៅលេងស្រុកលេងអី ។
 សុវណ្ណ: ចឹងឪពុកអីឈ្មោះអី?

តុល្លា: ឈ្មោះ ឡាច តែស្លាប់ហើយ ។
 សុវណ្ណ: តាតស្លាប់ឆ្នាំណា?
 តុល្លា: ស្លាប់បួនឆ្នាំ ឆ្នាំនេះហើយ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងទើបថ្មីៗទេ?
 តុល្លា: បាទ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងមួយឈ្មោះអី?
 តុល្លា: ឈ្មោះ ឌីម លី ។
 សុវណ្ណ: ចឹងមួយតាតស្លាប់ឆ្នាំណាដែរ?
 តុល្លា: ស្លាប់ឆ្នាំជាមួយក្មួយភ្នំ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងកងពល ៦១២ ហ្នឹងពីណាក្របក្រង?
 តុល្លា: តាហ្វឺន ។
 សុវណ្ណ: ចឹងប្រធានកងពលតាហ្វឺន?
 តុល្លា: បាទ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងនៅក្នុងកងពល ៦១២ ហ្នឹង គេបែងចែកជាប៉ុន្មានវរសេនាធំទៅ?
 តុល្លា: ប៉ុន្មានទេ ៦ ។
 សុវណ្ណ: បីទេ អី បីវរសេនាធំ?
 តុល្លា: មានបី វរសេនាធំ ។
 សុវណ្ណ: វរសេនាធំទី១ ពីណាគេ?
 តុល្លា: បងថាន ដឹងកាលហ្នឹង ។
 សុវណ្ណ: មានលេខមានអីទេ?
 តុល្លា: មានតើ មិនដឹងលេខប៉ុន្មានភ្នំអស់ហើយ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងនៅក្នុងកងពល ៦១២ ហ្នឹងវាមានបីវរសេនាធំត្រូវទេ?
 តុល្លា: បាទ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងវរសេនាធំទី១ ពីណាក្របក្រង?
 តុល្លា: ពីណាទេ បងថានដឹង ។
 សុវណ្ណ: ចឹងវរសេនាធំមួយទៀត?
 តុល្លា: តាលាង ។
 សុវណ្ណ: ចឹងតាលាង ហ្នឹងវរសេនាធំលេខប៉ុន្មាន?

គុល: មិនដឹងជាលេខប៉ុន្មាន មិនចាំ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងតាថា លេខប៉ុន្មានដែរ?
 គុល: មិនដឹងលេខប៉ុន្មាន យូរណាស់ហើយ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងមួយទៀត វារសេនាធំមួយទៀត?
 គុល: ពីណាទេ ភ្លេចអស់ហើយ ផ្លាស់ផ្លូវ ភ្លេចអស់ហើយគ្មានបានចាំទេ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងអីមានដឹងទេ កងពល៦ ១២ ហ្នឹង បែងចែកជាប៉ុន្មានវារសេនាធំដែរ?
 គុល: បែងចែកវារសេនាធំមានតែបួនទេ ។
 សុវណ្ណ: បីបួនកាលហ្នឹង?
 គុល: មានបួន ។
 សុវណ្ណ: មានលេខប៉ុន្មានខ្លះអី?
 គុល: អត់ដឹងទេ ភ្លេចអស់ហើយ វាយូរពេកមានចាំអី ។
 សុវណ្ណ: ចឹងរបស់របរខាងទ័ពបានមកពីណាកាលហ្នឹង នៅកងពល៦ ១២ ហ្នឹង?
 គុល: ខាងថៃ ។
 សុវណ្ណ: ក្រែងចិនដឹកមកឲ្យយើងទេ?
 គុល: ចិនដឹកយកមកឲ្យថៃដឹង បានជាយកពីថៃមក ។
 សុវណ្ណ: ចឹងរបស់របរខាងទ័ពហ្នឹងប៉ុន្មានគេដឹកឲ្យយើងម្តង ប៉ុន្មានខែប៉ុន្មានសប្តាហ៍?
 គុល: តែមួយខែដល់ៗ ជួនណាមិនមួយខែដងមួយអាទិត្យជាង ។
 សុវណ្ណ: គេដឹកគ្រាប់ដឹកកាំភ្លើងឲ្យយើង?
 គុល: ដឹកកាំភ្លើងដឹកអគ្គរ សម្ភារបីចេង ខ្ទឹម ម្រេច ។
 សុវណ្ណ: គេដឹកតាមណាអី?
 គុល: មកតាមខាងកើតនេះផ្លូវក្រហមនេះ យកថ្មើរជើងបណ្តោយ ។
 សុវណ្ណ: ចឹងសម្ភារគ្រាប់កាំភ្លើងហ្នឹងគេស្តុកទុកកន្លែងណា?
 គុល: ទេ មិនដឹងទេ ។
 សុវណ្ណ: តែយើងយកនៅកន្លែងណា?
 គុល: ទៅយកនៅនេះ ។
 សុវណ្ណ: គេដឹកឡានចុះមកក្រោម?
 គុល: អត់មានដឹកឡានទេ ថ្មើរជើងតែម្តង ។
 សុវណ្ណ: ដើរទៅយក?

គុល: ដើរទៅយក ។

សុវណ្ណ: តែរបស់របរហ្នឹងគេមានកន្លែងស្តុកទុកត្រឹមត្រូវទេ?

គុល: មានគេស្តុកហើយ ។

សុវណ្ណ: គេស្តុកនៅលើភ្នំឬនៅខាងក្រោមទេ?

គុល: អត់មានក្រោមទេ នៅលើតែម្តង គេយកពីលើកន្លែងថែមក ។

សុវណ្ណ: ចឹងនៅភូមិអីអូររដ្ឋលនេះកាលពីមុនគេហៅភូមិអីគេ?

គុល: អូររដ្ឋលតែម្តង តាំងពីដើមមក ។

សុវណ្ណ: កាលនៅតស៊ូមានគេដាក់ឈ្មោះលេខកងពលទេ?

គុល: អត់ទេ អត់មានទេ មានឈ្មោះមួយគត់បណ្តាយ ។

សុវណ្ណ: អត់មានភូមិ៨១ ភូមិ៨២អីទេ?

គុល: ទៅខាងនោះមាន៨០ ពីរបរទៅបានមានភូមិកងពល ភូមិទាហាន នេះអត់មានទាហានទេ សុទ្ធតែប្រជាជន ភូមិ៨១ ភូមិ៨២អីនោះ លើភ្នំនោះ ។

សុវណ្ណ: ចឹងម៉េចបានជាគេដាក់ភូមិអូររដ្ឋល?

គុល: មិនដឹងជាយ៉ាងម៉េចទេ មានបន្ទាយចាស់ ព្រះប្រឡាយ អូររដ្ឋល ត្រាំប៉ោង ទួលតាមី គេចាស់មុនគេនៅគេដាក់ឈ្មោះមុន ។

សុវណ្ណ: ចឹងអ្នកគ្រប់គ្រងនៅភូមិនេះពីណាអ្នកគ្រប់គ្រង?

គុល: តា ពន ស្វាយ ពន ។

សុវណ្ណ: តាពន?

គុល: បាទ! ហ្នឹងហើយមេភូមិ ។

សុវណ្ណ: សព្វថ្ងៃគាត់នៅរស់ឬមួយខូចហើយ?

គុល: យី! នៅទេ មិនទាន់រាប់ទេ នៅតើ ។

សុវណ្ណ: គាត់គ្រប់គ្រងយ៉ាងម៉េចដែលពេលហ្នឹង?

គុល: មានអីទេ ធម្មតា ។

សុវណ្ណ: ចឹងកាលឆ្នាំ៧៧ អីមានផ្តាច់ខ្លួនចូលជាមួយខាងរដ្ឋាភិបាលខ្លះទេ កាលហ្នឹងទ័ពនៅខាងនេះឆ្នាំ ៧៧?

គុល: ៧៧ ។

សុវណ្ណ: ៧៧ កាលហ្នឹងយើងមានផ្តាច់ខ្លួនទៅខាងរដ្ឋាភិបាលខ្លះនោះ ចឹងទ័ពខាងនេះមានផ្តាច់ខ្លួនចូលទៅជាមួយគេទេ?

តុល្លា: ចូល ដាច់ខ្លះហើយ ។

សុវណ្ណ: ដាច់ខ្លះនៅខ្លះ?

តុល្លា: ហ្នឹងហើយ ។

សុវណ្ណ: ចឹងអីដាច់ជាមួយគេបូមួយអត់ទេ កាលហ្នឹង?

តុល្លា: ដាច់ជាមួយគេបណ្តោយ ។

សុវណ្ណ: កាលដាច់ហ្នឹងពិណ្ណអ្នកនាំទៅកាលហ្នឹង?

តុល្លា: ទេ គ្មានណាគេនាំទេ យើងស្ម័គ្រចិត្តតែម្តង អាទេនេះគេដកយើងរៀនអន់ថាស់ហើយមិនសូវ មានអាហ្នឹងដូចថាអស់ការងារហើយ អស់ប្រយោជន៍ ។

សុវណ្ណ: ចឹងភ្នែកអីខាងឆ្វេងហ្នឹងខូច?

តុល្លា: ខូច ។

សុវណ្ណ: ខូចដោយសារអីគេ?

តុល្លា: អាចម៍រណាចូល ។

សុវណ្ណ: មិនដោយសារទៅសមរម្យមិស្ត្រាមទេ?

តុល្លា: មិនមែនដោយសារស្រ្តីមទេ អត់ទេ ។

សុវណ្ណ: ចឹងយើងចូលមកនៅនេះ យើងមានរត់ទៅណាទៅណាទៀតទេ?

តុល្លា: អត់ ។

សុវណ្ណ: ពេលនេះអត់មានខាងរដ្ឋាបាលវាយមករត់ទៅណាទេ?

តុល្លា: អត់ ។

សុវណ្ណ: ខាងទំនប់ដាច់កាលហ្នឹងគេរត់ទៅអូរស្វាយ?

តុល្លា: រត់ឡើងភ្នំវិញ ដល់ដីថៃវិញ ។

សុវណ្ណ: រត់ឡើងភ្នំ កាលហ្នឹងរត់ឆ្នាំណា?

តុល្លា: មិនដឹងជាឆ្នាំណាទេ ៧៣អី៧៦ ។

សុវណ្ណ: ឈប់អីឆ្នាំ៧៦ យើងនៅក្នុងរបបប័ណ្ណនៅឡើយហ្នឹង?

តុល្លា: ហ្នឹងហើយប័ណ្ណហ្នឹង ។

សុវណ្ណ: ខ្ញុំចង់និយាយថា ពេលមកនៅនេះ ម៉េចទៅអីខាងនេះ?

តុល្លា: មើលឆ្នាំ៧៦ ។

សុវណ្ណ: ចឹង៧៦ អីរត់?

តុល្លា: ឆ្នាំ៧៦ ហើយរត់ឡើងភ្នំនោះ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងអីចូលមកនៅនេះឆ្នាំ៨៥ទេ?

គុលៈ ៨៥ ។

សុវណ្ណៈ នៅបានមួយឆ្នាំរត់ឡើងភ្នំ អីនៅយូរនៅបានរត់ឡើងភ្នំហ្នឹង?

គុលៈ នៅយូរហើយ ។

សុវណ្ណៈ នៅយូរនៅបានប៉ុន្មានឆ្នាំ?

គុលៈ ជាង១០ ឆ្នាំ ។

សុវណ្ណៈ ជាង១០ ឆ្នាំ ខ្ញុំចង់និយាយថា ពេលអីរត់?

គុលៈ រត់តាំងមុនខ្ញុំទៀតនោះ ឆ្នាំ៨៦ អីយើងមក កាលទ័ពរដ្ឋកម្ពុជាដេញណា អត់ទេ រដ្ឋប្រហារ មើលឆ្នាំ៨៥ - ៨៦ ហ្នឹង ។

សុវណ្ណៈ ចឹងអីអត់ចាំទេ?

គុលៈ អត់ចាំសោះ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងយើងមានដឹងថា យើងមកដល់ដំបូងបំផុតនៅលើដីភ្នំដងវែកនេះនៅឆ្នាំណា?

គុលៈ យើងមក៨៥ ហើយនៅនេះ ឃី! ២០០២ អើយឆ្នាំ២០០២ - ២០០៣ ហ្នឹងឯង ។

សុវណ្ណៈ ចឹងអីប្រហែលមិនចាំទេ?

គុលៈ អត់ចាំទេ វាយូរឆ្នាំហើយ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងខ្ញុំចង់សួររឿងចំណាប់អារម្មណ៍របស់អ៊ីបន្តិច សម្រាប់អីផ្ទាល់ដែលបានឆ្លងកាត់របបប័ណ្ណ ឆ្លងកាត់សង្គ្រាមតស៊ូជាមួយគេខាងនេះ ចំពោះអីផ្ទាល់យល់ឃើញយ៉ាងម៉េចពាក្យថា សង្គ្រាម?

គុលៈ មានយ៉ាងម៉េច គេរំដោះជាតិ ក្បត់ម្នាស់ៗ ។

សុវណ្ណៈ ចឹងអីគិតថា សង្គ្រាមផ្តល់ដល់ប្រយោជន៍ឲ្យប្រជាជនឬមួយមិនផ្តល់ដល់ប្រយោជន៍ទេ?

គុលៈ ម្នាស់ផ្តល់ឲ្យម្នាស់គេមិនផ្តល់ឲ្យ ។

សុវណ្ណៈ ម្នាស់ផ្តល់ឲ្យម្នាស់មិនផ្តល់ឲ្យយ៉ាងម៉េចអី?

គុលៈ ម្នាស់ធ្វើបាបប្រជាពលរដ្ឋយើងម្នាស់ខ្ញុំមិនចេះនិយាយ ។

សុវណ្ណៈ ចេះអីសព្វថ្ងៃគេមានដាក់បង្រៀនរឿងរ៉ាវប្រវត្តិប័ណ្ណ ទៅក្នុងសាលារៀន តើអីគិតថា តើ ក្មេងជំនាន់ក្រោយគួរតែរៀនសូត្ររឿងរ៉ាវឲ្យបានដឹងពីរបបខ្មែរក្រហមទេ គួរតែឲ្យរៀន ទេ?

គុលៈ ឲ្យវាយល់ ។

សុវណ្ណៈ មូលហេតុអីបានគួរឲ្យរៀន?

គុល: ឲ្យវាដឹងក្បួនរឿងខ្មែរក្រហមសម្លាប់ប្រជាជនយើងធ្វើបាបមិនឲ្យហូបឆ្អែត ។

សុវណ្ណ: ចឹងអីរាល់ថ្ងៃមានពេញចិត្តការរស់នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្នទេ?

គុល: ពេញចិត្ត ។

សុវណ្ណ: មានមូលហេតុអ្វីបានអីពេញចិត្ត?

គុល: ពេលចិត្តដើម្បីជួយរំដោះបងប្អូនបាន ឲ្យរួចពីទុក្ខ ។

សុវណ្ណ: ចឹងអីមានអ្វីចង់បន្ថែមខ្លះនៅអ្វីដែលខ្ញុំមិនបានសួរអី មានយោបល់បន្ថែមខ្លះទេឬមានសំណួរណាចង់សួរទេ?

គុល: មានបន្ថែមអីទេ ក្រាន់បន្ថែមថា ឲ្យបងប្អូនខំរៀនសូត្រឲ្យយកទៅអនុវត្តតាម កុំឲ្យតាមខ្មែរក្រហម ។

សុវណ្ណ: អីគិតថា របបខ្មែរក្រហមយ៉ាងម៉េចដែរ?

គុល: វាធ្វើទុក្ខខ្លាំងណាស់ មិនឲ្យស៊ីឆ្អែត ធ្វើបាបសម្លាប់ច្រើនណាស់ហើយ ។

សុវណ្ណ: អីមានធ្លាប់ឃើញគេយកមនុស្សទៅសម្លាប់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហមទេ របបប័ណ្ណមានធ្លាប់ទេ?

គុល: ស្លាប់អណ្តូងក្រោយផ្ទះខ្ញុំឡើងហៀរ ។

សុវណ្ណ: អ្នកហ្នឹងធ្វើខុសអីគេបានគេយកទៅសម្លាប់?

គុល: មានខុសអីទេ ចាប់យកមកសម្លាប់តែម្តង ខ្ញុំមិនថា អ្នកណាខុសអ្នកណាត្រូវទេ គេដឹកមកខាងពីកំពង់ចាមមកយកមកសម្លាប់នៅស្រុកកំពង់ស្វាយទាំងអស់១០០ ប៉ុន្មាននាក់នោះ ។

សុវណ្ណ: ប្រជាជនថ្មី ប្រជាជនមូលដ្ឋានប្តីទ័ព?

គុល: ទ័ពក៏សម្លាប់ មិនមែនទ័ពក៏សម្លាប់ដែរ ។

សុវណ្ណ: ឆ្នាំណាអីមានចាំទេ?

គុល: ឆ្នាំ៧៥ អាជិតចប់នេះហើយខ្លាំងណាស់ វាយចោលឆ្នាំ៧៥ - ៧៦ នេះ ។

សុវណ្ណ: ចឹងអីគិតថា យ៉ាងម៉េចដែរ?

គុល: ចឹងបានខ្ញុំចូលធ្វើទ័ពធ្វើទាហាន ចូលខាងនោះវិញទៅ ហើយខ្ញុំចេញពីទ័ពខ្ញុំឈប់ធ្វើបណ្តោយ ខ្លាចស្លាប់នឹងគេដែរ ឃើញគេចាប់ទ័ព ចាប់ដាក់ឡាន បើស្រីៗចាប់ក្តាចងទាំងខ្សែមក ។

សុវណ្ណ: សព្វថ្ងៃអីមានសេរីភាព មានសិទ្ធិដើរទៅណាបាន អាចជឿលើគណៈបក្សណាគណៈបក្សណាដែរឬចឹង អីគិតថា វាយ៉ាងម៉េចដែរ ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ជីវិតរស់នៅ?

គុល: យើងដើរហើរទៅណាបានតាមចិត្ត ធម្មតាមិនភ័យមិនខ្លាច គេចាប់គេចង់ឲ្យយើងមានច្បាប់ទម្លាប់ត្រឹមត្រូវដើរ ។

សុវណ្ណៈ អ្នកគិតថា ខ្លួនឯងមានសិទ្ធិសេរីភាពក្របក្រាន់ទេ ការជ្រើសរើសគណៈបក្សនេះគណៈបក្សនោះអីមានទេ មានគេមកបង្ខំយើងឲ្យធ្វើនេះធ្វើនោះទេ?

តុលៈ គ្មានទេ គ្មានពីណាមកបង្ខំតទេ ទ្រេសចតែយើងទេ ។

សុវណ្ណៈ បើខ្ញុំមានតែប៉ុណ្ណឹង ខ្ញុំសូមអរគុណអីប្រើន ដែលបានផ្តល់បទសម្ភាសឲ្យខាងខ្ញុំ សូមអរគុណអីប្រើន ។

តុលៈ បាទ ។

ចប់